

Zadeva C-150/21

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

5. marec 2021

Predložitveno sodišče:

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (okrajno sodišče za Łódź-Śródmieście v Łódzu, Poljska)

Datum predložitvene odločbe:

23. februar 2021

Stranka v postopku, v katerem je bila izrečena kazen, katere izvršitev je predmet glavnega postopka

D.B.

Št. zadeve [...] (ni prevedeno)

SKLEP

Dne 23. februarja 2021

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi (okrajno sodišče za Łódź-Śródmieście v Łódzu), Izvršilni oddelek 5. kazenskega oddelka

[...] (ni prevedeno) (sodeči senat)

je po obravnavi na zasedanju dne 23. februarja 2021

zadeve **D.B.**

na podlagi zahteve Centraal Justitieel Incassobureau (osrednji urad za izterjavo kazni, Nizozemska)

glede izvršitvi odločbe o naložitvi denarne kazni

na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (prečiščena različica 2012 – UL, L, 26.10.2012, št. C 326) in člena 15(2) izvršilnega kazenskega zakonika

sklenilo

- I. da Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje o razlagi prava Unije z naslednjo vsebino:
1. Ali odločba o naložitvi denarne kazni, ki jo je izdal nizozemski osrednji upravni organ, določen v skladu s členom 2 Okvirnega sklepa 2005/214/PNZ z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni, na katero se je mogoče pritožiti pri tožilstvu, organizacijsko podrejenem ministrstvu za pravosodje, izpolnjuje merila „odločbe, zoper katero se je mogoče pritožiti pri sodišču, pristojnem za kazenske zadeve“ v smislu člena 1(a)(ii) Okvirnega sklepa; **2]**
  2. Ali se lahko šteje, da je merilo, da se je zoper odločbo o denarni kazni mogoče pritožiti pri „sodišču, pristojnem v kazenskih zadevah“, izpolnjeno, če je pritožba pri okrajnem sodišču mogoča šele v poznejši fazi postopka, to je po tem ko jo je zavrnil tožilec, poleg tega pa je v nekaterih primerih to povezano z obveznostjo plačila takse, enakovredne izrečeni kazni.
- II. [...] (ni prevedeno) (prekinitev postopka)

Obrazložitev

1. Pravo Unije

- 1.1 V točki 5 preambule Okvirnega sklepa z dne 24. februarja 2005 o uporabi načela vzajemnega priznavanja denarnih kazni (2005/214/PNZ: v nadaljevanju: Okvirni sklep) je navedeno, da ta okvirni sklep spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava člen 6 Pogodbe in ki jih določa Listina o temeljnih pravicah Evropske unije, zlasti poglavje VI Listine..
- 1.2 Člen 3 Okvirnega sklepa določa, da ta okvirni sklep ne vpliva na obveznost spoštovanja temeljnih pravic in temeljnih pravnih načel, določenih v členu 6 Pogodbe.
- 1.3 Člen 20(3) Okvirnega sklepa določa, da lahko vsaka država članica ugovarja priznavanju in izvršbi odločb, če je potrdilo, ki ga je poslala država izdajateljica, razlog za domnevo, da so bile kršene temeljne pravice ali temeljna pravna načela iz člena 6 Pogodbe.
- 1.4 V skladu s členom 1(a)(ii) Okvirnega sklepa „odločba“ pomeni dokončno odločbo, s katero je fizični ali pravni osebi naloženo plačilo denarne kazni, pri čemer gre za odločbo organa države izdajateljice, razen sodišča, v zvezi s kaznivim dejanjem po pravu države izdajateljice, pod pogojem, da je

zadevna oseba imela možnost zadevo predložiti v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve;

2. Poljsko pravo

2.1 V skladu s členom 611 ff(1) kodeks postępowania karnego (zakonik o kazenskem postopku, v nadaljevanju: k.p.k.), v primeru zahteve države članice Evropske unije, ki je v tem poglavju navedena kot „država izdajateljica odločbe“ za izvršitev pravnomočne odločbe o denarnih kaznih, o izvršitvi te odločbe odloča okrajno sodišče, pristojno za okrožje, v katerem ima storilec premoženje ali dohodek ali pa stalno ali začasno prebivališče.

3. Nizozemsko pravo

3.1 Centraal Justitieel Incassobureau je osrednji upravni organ, ki je odgovoren za pobiranje in izterjavo denarnih kazni, izrečenih za dejanja, storjena v Kraljevini Nizozemski.

3.2 V 6 tednih se je mogoče na plačilni nalog, ki ga je izdal Centraal Justitieel Incassobureau, pritožiti pri tožilcu. Če se ta s stališčem pritožnika ne strinja, se stranka lahko pritoži pri okrajnem sodišču. Če pa gre za globo v višini 225 EUR ali več, je treba pri sodišču, ki obravnava primer, vplačati varščino, enakovredno naloženi kazni.

4. Dejansko stanje

4.1 Z odločbo z dne 17. januarja 2020 je bil D.B. kaznovan z globo 92 EUR za prekršek prekoračitve dovoljene hitrosti iz člena 2 nizozemskega zakona o upravnopravnem izvrševanju predpisov o cestnem prometu, storjen 5. januarja 2020. Odločba je pravnomočna od 28. februarja 2020.

5. Postopek pred nacionalnim sodiščem

5.1 Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi (okrajno sodišče za Łódź-Śródmieście v Łódžu) je 22. septembra 2020 prejelo zahtevo nizozemskih organov za izvršitev denarne kazni, izrečene D.B.

5.2 Predložitveno sodišče se je 6. novembra 2020 obrnilo na Centraal Justitieel Incassobureau z vprašanji o pritožbenem postopku zoper odločbo o izreku kazni in statusu pritožbenega organa. Sodišče je odgovor prejelo 22. februarja 2021.

5.3 Stranka, zoper katero je bila izrečena kazen, se ni zglasila na nobenem od predvidenih narokov 6. novembra 2020, 8. decembra 2020 in 23. februarja 2021. Prav tako ni vložila nobenega dopisa.

6. Dopustnost postavljenega vprašanja za predhodno odločanje in razlogi za predlog za sprejetje predhodne odločbe

6.1 Ob upoštevanju okoliščin primera je okrajno sodišče nacionalno sodišče, zoper odločbe katerega se je mogoče pritožiti v smislu člena 267, drugi odstavek, Pogodbe o delovanju Evropske unije. Zoper sklep okrajnega sodišča glede izvršitve odločbe se je mogoče pritožiti pri okrožnem sodišču (člen 611 fh(3) k.p.k. – zakonik o kazenskem postopku).

6.2 Odgovor na vprašanja, ki jih je predložitveno sodišče postavilo Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje, je ključnega pomena za pravilno razlago in uporabo nacionalnih določb za prenos Okvirnega sklepa 2005/214/PNZ v zadevi, obravnavni pri tem sodišču.

6.3 Z vidika sodb Sodišča Evropske unije v letih 2019 in 2020 glede statusa tožilca kot „pravosodnega organa“ na podlagi Okvirnega sklepa o evropskem nalogu za prijetje¹ po mnenju predložitvenega sodišča obstajajo resni dvomi glede pravne narave odločb o naložitvi denarnih kazni, ki jih je izdal nizozemski osrednji organ, saj je ta organ upravne narave in se pritožba zoper odločbo o izreku kazni vloži pri državnem tožilcu in ne na sodišču.

7 Stališče predložitvenega sodišča glede odgovora na zastavljeno vprašanje za predhodno odločanje

7.1 Glede na vsebino člena 3 in člena 20(3) Okvirnega sklepa in status, ki je določbam o varstvu temeljnih pravic priznan v členu 6 PEU, je treba pri razlagi člena 1(a)(ii) tega sklepa, zlasti glede izraza „sodišče“, upoštevati vsebino člena 6 EKČP in razlago pravil iz te določbe, ki izhajajo iz sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourgju.

7.2 Na podlagi sodne prakse Evropskega sodišča za človekove pravice v Strasbourgju je osnovni pogoj, ki zagotavlja poštenost postopka, da zadevo obravnava nepristransko sodišče, ki ne kaže značilnosti odvisnosti od izvršilne oblasti². Poleg tega je pomemben element za zagotovitev realnosti možnosti pritožbe zoper nepošteno odločitev, neobstoj pretiranih fiskalnih ali pravnih ovir, ki otežujejo njeno vložitev.

7.3 Analizirani okvirni sklep omogoča čezmejno izvrševanje kazni, ki jih naložijo ne samo sodišča, temveč tudi upravni organi. V takšnem položaju

¹ Med drugim sodbe v združenih zadevah C-508/18 in C-82/19 PPU in C-489/19 PPU.

² Sodba ESČP z dne 23. junija 1981, 7238/75, Le Compte, Van Leuven in De Meyer proti Belgiji, sodba ESČP z dne 19. aprila 1988, 10328/83, Belilos proti Švici.

pa mora nacionalna zakonodaja države izdajateljice predvideti možnost pritožbe na odločitev pri sodišču, pristojnem za kazenske zadeve³.

- 7.4** Sodišče Evropske unije je izraz „sodišče, pristojno za kazenske zadeve“ analiziralo v postopku predhodnega odločanja, ki ga je sprožilo češko sodišče v zadevi *Baláž*⁴. V sodbi, izrečeni v tej zadevi, je Sodišče razsodilo, prvič, da gre za avtonomen pojem prava Evropske unije, ki ga je treba v celotni Evropski uniji enotno in avtonomno razlagati⁵. Drugič, opozorilo je, da je pri preučitvi, ali je dani organ sodišče v smislu člena 1(a)(iii) Okvirnega sklepa, treba upoštevati vse okoliščine zadeve, kot so zakonska podlaga organa, njegova stalnost, obveznost njegove sodne pristojnosti, kontradiktornost postopka, uporaba pravnih pravil s strani organa in njegova neodvisnost⁶. Ta organ mora biti pristojen tudi za odločitev o zadevi v smislu pravne in dejanske presoje ter imeti možnost preučiti dokaze in na tej podlagi ugotavljati odgovornost zadevne osebe in ustreznost kazni.
- 7.5** Sodišče je v sodbi v zadevi C-216/18 LM navedlo, da je zahteva po neodvisnosti sodišč bistvena vsebina temeljne pravice do poštenega sojenja, ki ima poglobljen pomen kot garant varstva vseh pravic, ki jih imajo pravni subjekti na podlagi prava Unije, in ohranitve skupnih vrednot držav članic, ki so navedene v členu 2 PEU, zlasti vrednote pravne države⁷. Zato mora vsaka država članica zagotoviti, da organi, ki kot „sodišče“ v smislu, ki ga opredeljuje pravo Unije, spadajo v njen sistem pravnih sredstev na področjih, ki jih ureja pravo Unije, izpolnjujejo zahteve po učinkovitem sodnem varstvu. Za zagotovitev tega varstva pa je ključna ohranitev neodvisnosti navedenih organov⁸.
- 7.6** V zgoraj navedeni sodbi je Sodišče Evropske unije pojasnilo, da neodvisnost vključuje dva vidika: zunanjšega in notranjšega. Prvi, zunanji vidik zahteva, da zadevni organ svoje funkcije izvaja povsem samostojno, ne da bi bil s komerkoli kakor koli hierarhično povezan ali mu podrejen in ne da bi prejemal kakršne koli ukaze ali navodila, ter da je s tem zaščiten pred zunanjimi posegi ali pritiski, ki lahko ogrozijo neodvisnost presoje njegovih članov in vplivajo na njihove odločitve. Ta nujno potrebna svoboda v zvezi s takimi zunanjimi dejavniki zahteva določene posebne varovalke, kot je neodstavljaljivost, s katerimi se zaščiti osebe, ki jim je poverjena naloga sojenja. Druga elementa jamstva, ki ju je navedlo Sodišče, sta: prejem plače

³ člen 1(a)(ii) Okvirnega sklepa 2005/214/PNZ.

⁴ Sodba Sodišča z dne 14. novembra 2013, C-60/12, M. Balážu, ECLI EU:C:2013:733.

⁵ Točka 26.

⁶ Točka 32.

⁷ Sodba Sodišča z dne 25. julija 2016, C-216/18 LM, ECLI:EU:C:2018:586, točka 48.

⁸ Točki 52 in 53:

na ravni, ki ustreza pomembnosti opravljenih nalog, in ustrezno oblikovan sistem disciplinske odgovornosti⁹.

- 7.7** Drugi, notranji vidik je povezan s pojmom nepristranskosti in se nanaša na to, da je zagotovljena enaka distanca do strank spora in njihovih posamičnih interesov glede predmeta spora. Ta vidik zahteva spoštovanje objektivnosti in odsotnost kakršnega koli interesa za izid spora, razen stroge uporabe pravnih pravil¹⁰.
- 7.8** V okviru zgoraj obravnavanih smernic Sodišča o pojmu neodvisnosti sodnega organa je treba preučiti, ali nizozemsko državno tožilstvo, ki obravnava pritožbe zoper globe, ki jih naloži upravni organ, kot je Centraal Justitieel Incassobureau, izpolnjuje zahtevo po neodvisnosti, ki omogoča njegovo obravnavo kot „sodišče, pristojno za kazenske zadeve“.
- 7.9** V več zadevah, o katerih je Sodišče odločilo leta 2019, je bil predmet vprašanj držav članic status tožilca kot organa, ki je izdajatelj evropskega naloga za prijetje (v nadaljevanju: ENP). Sodišče je v sodbi, izrečeni v združenih zadevah C-508/18 in C-82 OG in PI, izključilo, da bi bilo tožilstvo mogoče obravnavati kot neodvisen pravosodni organ v položajih, ko je izpostavljeno tveganju, da bo neposredno ali posredno predmet individualnih odredb ali navodil izvršilne veje oblasti, kot je pravosodni minister¹¹. Omeniti velja, da je sodišče zavzelo to stališče, čeprav se je na odločitev tožilca za izdajo evropskega naloga za prijetje mogoče pritožiti pri sodišču in kljub izjavam predstavnikov nemške strani, da minister za pravosodje redko daje navodila za posamezne zadeve ter da so ta pisna in se posredujejo predsedniku parlamenta zvezne države¹².
- 7.10** V zadevi C-489/19 NJ PPU¹³ pa je bil predmet analize status avstrijskega javnega tožilstva v okviru postopka ENP. V Republiki Avstriji tožilstva tudi dobivajo navodila zveznega pravosodnega ministra. Pomemben element postopka za izdajo evropskega naloga za prijetje v tej državi pa je, da tožilec te odločitve ne sprejme sam. Taka odločitev zahteva odobritev sodišča, ki ima dostop do navodil, izdanih v zadevi, lahko opravi lastno preiskavo ali jo odredi, končno odločitev pa sprejme samostojno. Poleg tega je odločba o izdaji evropskega naloga za prijetje dodatno lahko izpodbijana pred sodiščem. Ta posebna, odločilna vloga sodišča v postopku izdaje evropskega naloga za prijetje je Sodišče dejansko privedla do tega, da tožilstvo šteje za

⁹ Točki 63 in 64

¹⁰ Točka 65:

¹¹ Sodba Sodišča z dne 27. maja 2018 v združenih zadevah OG in PI, C-508/18 in C-82/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:456.

¹² Točke od 79 do 90.

¹³ Sodba Sodišča z dne 9. oktobra 2019 v zadevi NJ, C-489/19 PPU, ECLI:EU:C:2019:849.

organ, ki je izdajatelj evropskega naloga za prijetje, kljub nedvoumni ugotovitvi v sodbi, da avstrijska državna tožilstva ne izpolnjujejo zahteve po neodvisnosti¹⁴.

7.11 V skladu s členom 116(1) in (2) ustave Kraljevine Nizozemske so sodišča, ki izvajajo sodno oblast, njihova organizacija, sestava in pooblastila, določena z zakonskim aktom.

7.11 Člen 117 Ustave Kraljevine Nizozemske določa, da so osebe, ki izvajajo sodno oblast in generalni državni tožilec na vrhovnem sodišču, doživljenjsko imenovani s kraljevim odlokom¹⁵. Državne tožilce v enotah javnega tožilstva imenuje kraljica in jih je mogoče odstaviti. V praksi je odločitev o imenovanju določene osebe na položaj tožilca odvisna od pravosodnega ministra¹⁶.

7.13 V skladu z določbami zakona o organizaciji sodstva z dne 18. aprila 1927 (*Judiciary Organization Act*),¹⁷ v Kraljevini Nizozemski obstajajo okrajna sodišča, pritožbena sodišča in vrhovno sodišče¹⁸. Te subjekte zakon določa kot sodišča¹⁹. Po drugi strani pa so bili tožilci vključeni v skupino subjektov, ki sodelujejo v izvajanju sodne oblasti²⁰.

7.14 Nizozemsko državno tožilstvo je podrejeno ministrstvu za pravosodje²¹. Pravosodni minister je politik in je za svoja dejanja odgovoren parlamentu. Poleg tega da s splošnimi smernicami oblikuje splošno kazensko politiko ministrstva, ima v razmerju do svojih podrejenih tožilcev številne pristojnosti, kot so: odločilen glas v postopku imenovanja na to funkcijo in možnost prenosa tožilcev na delo v druge enote tožilstva. Poleg tega je pooblaščen, da daje tožilcem navodila v posameznih zadevah. Neupoštevanje navodil je lahko razlog za začetek disciplinskega postopka zoper državnega tožilca²². Navodila morajo biti praviloma v pisni obliki, v

¹⁴ Točka 40.

¹⁵ Besedilo ustave na: <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Constitution-NL.pdf>.

¹⁶ Marguery T.P., Unity and diversity of the prosecution services in Europe. A study of the Czech, Dutch, French and Polish Systems, 2008, s. 112-113 na: https://www.rug.nl/research/portal/files/2712234/14_thesis.pdf

¹⁷ <https://www.rechtspraak.nl/SiteCollectionDocuments/Wet-op-de-Rechterlijke-Organisatie-EN.pdf>

¹⁸ Oddelek 2 zakona o organizaciji sodstva z dne 18. aprila 1927.

¹⁹ Oddelek 1(a) zakona o organizaciji [...]

²⁰ Oddelek 1(b) zakona o organizaciji [...]

²¹ Marguery T.P, Unity and diversity [...].s. 100.

²² Marguery T.P., Unity and diversity [...]. 122.

izjemnih okoliščinah pa se lahko izdajo ustna navodila. Pravilo je tudi, da se vsebina navodila vključi v spis, vendar pa takšne obveznosti ni, kadar „*temu nasprotuje državni interes*“, kar je nejasen pojem. Dodati je treba tudi, da nizozemski tožilci splošnih tožilstev nimajo imunitete, ne opravljajo svoje funkcije dosmrtno in so odstavljivi.

- 7.15** Omeniti velja tudi, da Beneška komisija odločno nasprotuje pravici pravosodnega ministra, da izdaja navodila v posameznih zadevah. Podobno je ta organ kritiziral pooblastilo pravosodnega ministra – generalnega državnega tožilca v Republiki Poljski²³. Beneška komisija opredeljuje kot neprimerno rešitev, v kateri ima zakonodajna ali izvršilna oblast vpliv na to, ali bo v danem primeru sprožila kazenski postopek, saj bi to morala biti le odločitev tožilca²⁴.
- 7.16** Glede na prej navedeno in glede na značilnosti nizozemskega državnega tožilstva, njegov položaj v širšem pravosodju in vsebino sodbe Baláž se postavlja vprašanje, ali je nizozemsko državno tožilstvo mogoče šteti za „*sodišče, pristojno za kazenske zadeve*“. Predložitveno sodišče meni, da je odgovor na to vprašanje nikalen. Rešitev, sprejeta v členu 1(a)(ii) in (iii) Okvirnega sklepa 2005/214/PNZ, je jamstvo, namenjeno nadomestitvi morebitnih pomanjkljivosti pri zaščiti temeljnih pravic, ki izhajajo iz dejstva, da imajo tudi upravni organi pristojnost za izrekanje glob.
- 7.17** Pritožba pri popolnoma neodvisnem pravosodnem organu, ki je pristojen za meritorno oceno dokazov in tudi za uporabo načela *in dubio pro reo* v postopku, ali načela individualizacije kazni, je mehanizem, ki omogoča izvajanje osnovnih funkcij kazenskega postopka in stranki, zoper katero je bila izrečena kazen omogoča uresničevanje njene pravice do obrambe.
- 7.18** Treba je opozoriti, da je možnost uveljavljanja sodne poti zelo pomembna, zlasti v primerih, ko je prva faza „razsojanja“ glede krivde in kazni popolnoma avtomatizirana in je omejena na preverjanje podatkov o lastniku vozila, izpis odločbe, ki jo je ustvaril računalniški sistem in njeno pošiljanje naslovniku. V primeru nizozemskega osrednjega organa izdaja odločbe o denarni kazni ne poteka po načelih, ki urejajo običajni kazenski postopek. Zato je celotno breme zagotavljanja osnovnih procesnih jamstev na pritožbenem organu, to je na državnem tožilstvu, ki po mnenju predložitvenega sodišča ni neodvisen organ v Kraljevini Nizozemski. Posledica takšne presoje bi bila možnost zavrnitve priznanja in izvršitve

²³ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Opinion 892/2017 on the act on the public prosecutor's office as amended, točka 113. Besedilo na: [https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2017\)028-e](https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2017)028-e).

²⁴ European Commission For Democracy Through Law (Venice Commission), Report Nr 494/2008 on European standards as regards the independence of the judicial system: part II - the Prosecution Service, točka 87(8). Besedilo na: <https://rm.coe.int/1680700a60>.

odločbe Centraal Justitieel Incassobureau, ki jo je izdal organ, ki ne izpolnjuje meril iz člena 1(a)(ii) Okvirnega sklepa 2005/214/PNZ.

7.19 Hkrati je nujno treba presoditi rešitev v nizozemskem pritožbenem postopku, ki temelji na tem, da če tožilec ne sprejme pritožbe zoper odločbo, ki jo je izdal Centraal Justitieel Incassobureau, se lahko pritožba nato vloži pri okrajnem sodišču. Po mnenju predložitvenega sodišča takšen pritožbeni mehanizem ne izpolnjuje zahteve iz člena 1(a)(ii) Okvirnega sklepa, ki zahteva, da se pritožba predloži v razsojanje sodišču, ki je pristojno zlasti za kazenske zadeve. Kot kaže, okvirni sklep predvideva možnost neposredne pritožbe na sodišče, ne da bi bilo treba izčrpati kakršen koli drug, dodatni postopek. V sodbi *Baláž* je navedeno, da pritožbeni postopek ne sme biti otežen s pretiranimi pravnimi ali fiskalnimi ovirami²⁵. Glede na posebno čezmejno naravo postopka za izvršitev denarne kazni in številne težave, povezane z izvršitvijo kazni, ki jih je izrekel nizozemski organ, na katere opozarjajo postopki predhodnega odločanja, ki so jih sprožila poljska sodišča, je izjemno pomembno, da se pritožba zoper odločbe, ki nalagajo te kazni, vloži neposredno in pri organu, ki izpolnjuje merila neodvisnosti.

7.20 Poleg tega, ko je pritožba vložena zoper odločbo o naložitvi denarne kazni pri okrajnem sodišču, ne terja le, da gre zadeva skozi fazo, kjer jo preuči tožilec, kar ustvari zamudo pri obravnavi pritožbe in pomeni dodatno institucionalno oviro, ampak je v nekaterih primerih obremenjena tudi z fiskalno oviro. Če globa dejansko znaša 225 EUR ali več, je pogoj za obravnavo pritožbe s strani sodišča, da pritožnik plača varščino v znesku, enakovrednem temu znesku. Po mnenju predložitvenega sodišča lahko ta zasnova pritožbenega postopka v čezmejnem položaju pomeni oviro, ki tujca odvrača od vložitve pritožbe.

7.21 Zgoraj predstavljeni dvomi upravičujejo vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe pri Sodišču Evropske unije.

7.22 Iz teh razlogov je nacionalno sodišče v skladu s členom 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije, razsodilo kot v 1. točki izreka tega sklepa.

7.23 [...] (ni prevedeno)

Sodnica okrajnega sodišča Monika Stefaniak-Dąbrowska

²⁵ Točka 46 sodbe v zadevi C-60/12 *Baláž*.